

Sa synger vi litt

En gammel vise om Bergens-
banen fikk vi for en tid siden til-
sendt fra sign. G. O. I dag tar vi
en pause fra de etterlyste sange-
ne, og tar i stedet inn:

Vise om Bergens-banen.

Blandt vildeste fjelde i ødste tragt
en bane fra Bergen vi ferdig har lagt.
På skinnene ruller de lastede tog,
hvor ulven for år siden jøg.

Nu kjører man stolt på arbeidernes
verk,
for flotte kupéer en jernhest så sterk.
Men midt i berusningens glimmer og
pragt
man glemmer hvem banen har lagt.

Jeg husker så grant da på fjeldet vi
stod,
provianten oppsluppet, vår kasse var
tom.

Vi sjefen oppsøgte å høre om knog
og han oss i arbeide tog.

Vi gikk da til knoget, tunellen den
stod
som da vi forlod den den forrige vår.
I sjakten vi skråmet i bund og i tag.
og snart lyder salvernes brag.

I dage og netter vi hugger på rad
og salverne smelder en sommer så
lang.

Når savnet av flickan gjør rallaren
stur,
han tager til byen en tur.

Vår mad den er kraftig, men simpel
for den
som dovner sit liv i det uldfylde
hjem.

Men smage den gjør, thi vår kokke
hun er
lig snusen vi alle har kjær.

Jeg sitter og lytter til uveirets gru,
det er som om ruden vil springe itu.
Men rallarens liv er med stormerne
vandt,
han tidt har verre i blandt.

Det knager i brakken som løftes den
vil,
skjønt boltene holder i berget den til.
Men sikkert den stander i dag som
igår,
som rallaren år etter år.